

unovčiti pokretnu stvar na kojoj postoji razlučno pravo pod uvjetom da se ta pokretna stvar nalazi u njegovom posjedu.

No pokretne stvari na kojima postoji razlučno pravo, a ne nalaze se u posjedu stečajnog upravitelja, već razlučnog vjerovnika, smije unovčiti razlučni vjerovnik.⁶²⁷ To između ostalog znači da stečajni upravitelj te pokretne stvari koje su predmet razlučnog prava i koje se nalaze kod razlučnog vjerovnika ne uzima u posjed pri otvaranju stečajnog postupka. Te pokretne stvari ostaju u posjedu razlučnog vjerovnika, koji ih ima pravo unovčiti.

Stečajni upravitelj smije naplatiti ili na drugi način unovčiti tražbinu ili drugo pravo koje je dužnik ustupio radi osiguranja nekoga prava. No postoji obveza stečajnog upravitelja da obavještava vjerovnika o namjeravanom otuđenju stvari ili prava.

Iako na temelju izričite zakonske odredbe sve pokretnine na kojima postoji razlučno pravo može unovčiti bilo stečajni upravitelj ili razlučni vjerovnik ovisno o tome kod koga se stvari nalaze, u praksi nastaju problemi u slučaju kada se unovčuju vozila a za koja je sukladno pravilima ovrhe u upisnik vozila zabilježena ovrhe, jer samom prodajom ne prestaje predmetni upis niti stečajni upravitelj niti razlučni vjerovnik ne mogu naložiti nadležnoj policijskoj upravi da izvrši brisanje predmetnih zabilježbi. Stoga bi se predmetna vozila trebala prodavati u ovršnom postupku odnosno sljedećom novelom Stečajnog zakona trebala bi se uzeti u obzir i ta specifičnost glede pokretnina koje se vode u posebnim upisnicima te predvidjeti mogućnost prodaje u stečaju.

Iz sudske prakse:

1. Pokretnu stvar na kojoj postoji razlučno pravo, ako se ta stvar nalazi u njegovu posjedu (arg. čl. 165. st. 1. SZ), unovčava stečajni upravitelj (a ne stečajni sudac). U konkretnom slučaju je očito da su se stvari nalazile u posjedu stečajnog upravitelja i da je upravo njemu pripadalo pravo, sukladno odredbama SZ-a, unovčiti ih. On ih smije unovčiti i neposrednom pogodbom – što znači da je slobodan u izboru načina unovčavanja onog dijela dužnikove imovine (prikupljanje ponuda, javno nadmetanje, slobodna pogodba itd.). Međutim, ta sloboda izbora načina unovčavanja dužnikovih pokretnih stvari ograničena je pravom onog vjerovnika koji na njima ima razlučnog pravo.

Naime, stečajni upravitelj je dužan, prije nego što otuđi trećoj osobi stvar ili pravo koje je ovlašten unovčiti u skladu s odredbama članka 165. SZ-a, razlučnom vjerovniku priopćiti na koji način taj predmet namjerava otuđiti i dati mu priliku da u roku od osam dana predloži unovčenje predmeta koje bi za njega bilo povoljnije (čl. 167. st. 1. SZ-a). Ako prijedlog razlučnog vjerovnika o načinu unovčenja bude podnesen u roku od osam dana ili pravovremeno prije otuđenja, stečajni upravitelj je dužan uzeti u obzir mogućnost povoljnijeg otuđenja koje je predložio vjerovnik, što izričito propisuje odredba čl. 165. st. 2. SZ-a.

S obzirom na nedvojbenu činjenicu da u ovom postupku pokretne stvari nisu unovčavane na zakonom propisani način, te da razlučnom vjerovniku nije na zakonit način priopćeno na koji način se te stvari namjeravaju otuđiti i da mu nije dana prilika da predloži način unovčenja koji bi za njega bio povoljniji, to je i pri ovom dijelu prodaje razlučni vjerovnik onemogućen u korištenju zakonskih prava.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-6568/06 od 25. 9. 2007.

⁶²⁷ Vidi čl. 256. SZ-a.